

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De gratitudine pro gratia Dei. X

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Apoc. 2.

stis promittitur consolatio. *Qui vicerit, inquit, dabo ei edere de ligno vite.*

1. Pet. 5.

8. Datur autem consolatio diuina, vt homo fortior sit ad sustinendum aduersa. Sequitur etiam tentatio, ne se eleuet de bono. Non dormit diabolus, nec caro adhuc mortua est: ideo non cesses te præparare ad certamen, quia à dextris & à sinistris hostes sunt, qui nunquam quiescunt.

CAPVT X.

De gratitudine pro gratia Dei.

Iob 5.

Luca 14.

1. **C**VR quæris quietem, cum natus sis ad laborem? Pone te ad patientiam magis, quàm ad consolationes, & ad crucem portandam magis, quàm ad lætitiã. Quis enim secularium, non libenter consolationem & lætitiã spiritualem acciperet, si semper obtinere posset? Excedunt enim spirituales cõsolationes, omnes mundi delicias & carnis voluptates. Nã omnes deliciae mundanæ aut vanæ sunt, aut turpes: spirituales verò deliciae, solæ iucundæ & honestæ, ex virtutibus progenitæ, & à Deo puris mentibus infusæ. Sed istis diuinis consolationibus nemo semper pro suo affectu frui valet, quia tempus tentationis non diu cessat.

Eccles. 1.

2. Multum autem contrariatur supernæ visitationi falsa libertas animi & magna cõfidentia sui. Deus bene facit cõsolationis gratiam dando, sed homo malè agit, non totum Deo cum gratiarum actione retribuendo. Et ideo non possunt in nobis dona gratia fluere, quia ingrati sumus auctori, nec totum refundimus fontali origini. Semper enim debetur gratia, dignè gratias referenti, & auferetur ab elato, quod dari solet humili.

Matt. 22.

3. Nolo consolationem, quæ mihi aufert compunctionem; nec affectu contemplationem, quæ ducit in elationem. Nõ enim omne altum sanctum, nec omne dulce bonum, nec omne desiderium purum, nec omne charum Deo gratum. Libenter accepto gratiam, vnde semper humilior & timorator inueniar, atque ad relinquendum me paratior fiam. Doctus dono gratiæ, & eruditus subtractionis verberare, non sibi audebit quicquam boni attribuere, sed potius se pauperem & nudum constebitur. Da Deo, quod Dei est: & tibi ascribe, quod tuum est. Hoc est, Deo gratias pro gratia tribue, tibi autem soli culpam & dignam pœnam pro culpa deberi sentias.

Luca 14.

4. Pone te semper ad infimum, & dabitur tibi summum, nam summum non stat sine infimo. Summi sancti apud Deum, minimi sunt apud se; & quanto gloriosiores, tanto in se humiliores. Pleni veritate & gloria cælesti, non sunt vanæ gloriæ cupidi. In

Deo

Deo firmati & fundati, nullo modo possunt esse elati. Et qui totum Deo ascribunt, quicquid boni acceperunt, gloriam ab inuicem non querunt; sed gloriam, quæ à solo Deo est, volunt; & Deum in se & in omnibus sanctis laudari super omnia cupiunt, & semper in idipsum tendunt.

5. Esto igitur gratus pro minimo, & eris dignus maiora accipere. Sit tibi minimū etiam pro maximo, & magis contemptibile pro speciali dono. Si dignitas datoris inspicitur, nullū datū paruum aut nimis vile videbitur. Non enim parū est, quod à summo Deo donatur. Etiam si pœnas & verbera dederit, gratū esse debet, quia semper pro salute nostra facit, quicquid nobis aduenire permittit. Qui gratiā Dei retinere desiderat, sit gratus pro gratia data, pariens pro sublata. Oret, vt redeat; cautus sit & humilis, ne amittat.

CAPVT XI.

De paucitate amatorum crucis Iesu.

1. **H**abet Iesus nunc multos amatores regni sui caelestis, sed paucos baiulatores suæ crucis. Multos habet desideratores cōsolationis, sed paucos tribulationis. Plures inuenit socios mensæ, sed paucos abstinentiæ. Omnes cupiūt cum eo gaudere, pauci volunt pro eo aliquid sustinere. Multi Iesum sequuntur vsque ad fractionem panis, sed pauci vsque ad bibendum calicem passionis. Multi miracula eius venerantur, pauci ignominiam crucis sequuntur. Multi Iesum diligunt, quamdiu aduersa non contingunt, Multi illum laudant & benedicunt, quamdiu consolationes aliquas ab ipso percipiunt. Si autem Iesus se absconderit, & modicum eos reliquerit; aut in querimoniam, vel in deiectionem nimiam cadunt.

Luc. 9. &
22.

2. Qui autem Iesum propter Iesum & non propter suam propriam aliquam consolationem diligunt, ipsum in omni tribulatione & angustia cordis, sicut in summo consolatione benedicunt. Et si nunquam eis consolationem dare vellet, ipsum tamen semper laudarent, & semper gratias agere vellent.

3. O quantum potest amor Iesu purus, nullo proprio commodo vel amore permixtus? Nonne omnes mercenarij sunt dicēdi, qui consolationes semper quarunt? Nonne amatores sui magis quàm Christi probantur, qui sua commoda & lucra semper meditantur? Vbi inuenietur talis, qui velit Deo seruire gratis?

Phil. 3.

4. Rarò inuenitur tam spiritualis aliquis, qui omnibus sit nudatus. Nam verum pauperem spiritu, & ab omni creatura nudum quis inueniet? Procul & de vltimis finibus precium eius. Si dede-

Prover. 31